मध्ये 'श्रेष्ठः', 'असि'। 'तत्' तस्मात् कारणात्, 'फल्गुनीः' उत्तरफल्गुन्याख्या नक्षत्रदेहाः,'त्वां','विदुः' स्वामित्वेनालभन्त। 'तस्य' तव, माहात्म्यं 'वित्तात्' त्वमेव विद्धि, जानीहि। 'इह' अस्मिन् कर्म्मणि, 'अस्मभ्यम्' अस्मदर्थं, 'क्षत्रं' बलं, 'उप' समीपे, 'सन्नुद' सम्यक्कारय। कीदृशं क्षत्रं, 'अजरं' जरया शैथिल्येन रहितं, 'सुवीर्य्यं' शोभनैर्वीर्यैः पुत्रादिभिरुपेतं, 'गोमत्' बहुगोयुक्तं, 'अश्ववत्' प्रशस्ताश्वोपेतम्॥

तत्रैव याज्यामाह। "भगो ह दाता भग इत् प्रदाता। भगो देवीः फल्गुनीराविवेश। भगस्येत्तं प्रसवं गमेम। यत्र देवैः सधमादं मदेम" [८] इति। योऽयं 'भगाख्यः देवः स एव धनधान्यादीनां 'दाता', किञ्च 'भग एव', 'प्रदाता' प्रकृष्टानां मणिमुक्तादीनां दाता, स 'भगः', 'देवीः' द्योतमानाः नक्षत्ररूपा उत्तराः 'फल्गुनीः', 'आविवेश' स्वामित्वेन प्रविष्टवान्, तस्मात् 'भगस्येत्' तस्यैव भगदेवस्य, 'तं प्रसवम्' अनुज्ञां, 'गमेम' गम्याः स्मः। 'यत्र' यस्मिन् प्रसवे सति, 'देवैः', 'सधमादं मदेम' सह हर्षं प्राप्नुयामः, तं प्रसवं गमेमेति पूर्वत्रान्वयः॥

एकादशस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "आयातु देवः सवितोपयातु। हिरण्ययेन सुवृता रथेन। वहन् हस्तꣳ सुभगं विश्वनापसम्। प्रयच्छन्तं पपुरिं पुण्यमच्छ" इति। योऽयं 'सविता' 'देवः', सोऽयमिह कर्म्मणि 'आयातु',सविता 'उपयातु' च। उपगमनं नाम स्नेहातिशयेन समीपप्राप्तिः। किं कुर्व्वन्, 'हिरण्ययेन' सुवर्णनिर्म्मितेन,'सुवृता' शोभनवृत्तिकेन,'रथेन',